

- 1) Enligt artikeln krävs inte att en prorogationsklausul skall vara formulerad på sådant sätt att det är möjligt att indentifiera behörig domstol redan på grund av klausulens lydelse. Det är tillräckligt att de objektiva faktorer som enligt parternas överenskommelse skall gälla för valet av den eller de domstolar till vilka de avser att hänskjuta tvister som uppkommit eller som kommer att uppkomma anges i klausulen. Dessa faktorer, som måste vara tillräckligt precisa för att den domstol vid vilken målet är anhängigt skall kunna avgöra om den är behörig, kan i förekommande fall fastställas närmare mot bakgrund av de särskilda omständigheterna i det enskilda fallet.
- 2) Artikeln skall endast tillämpas om åtminstone en av parterna till det ursprungliga avtalet har sin hemvist i en konventionsstat och parterna dessutom kommer överens om att hänskjuta sina tvister till en eller flera domstolar i en konventionsstat.
- 3) En prorogationsklausul som har avtalats mellan en transportör och en lastare och tagits in i ett konossement har verkningar mot en tredje person som är innehavare av konossementet, såvida denne enligt tillämplig nationell lag har övertagit lastarens rättigheter och skyldigheter vid förvärvet av konossementet. Om så inte är fallet skall det prövas om denna tredje person har samtyckt till nämnda klausul i enlighet med de krav som uppställs i artikel 17 första stycket i nämnda konvention i dess ändrade lydelse.

(¹) EGT C 397, 19.12.1998.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 9 november 2000

i mål C-75/99 (begäran om förhandsavgörande från Bundessozialgericht): Edmund Thelen mot Bundesanstalt für Arbeit (¹)

(*"Social trygghet — Artiklarna 6 och 7 i förordning nr 1408/71 — Frågan om en konvention mellan medlemsstater angående arbetslöshetsförsäkring är tillämplig"*)

(2001/C 28/08)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, sjätte avdelningen (avdelningsordföranden C. Gulmann, samt domarna V. Skouris, J.-P. Puissochet, referent, R. Schintgen och F. Macken; generaladvokat: J. Mischo; justitiesekreterare: R. Grass), har den 9 november 2000 avkunnat dom i mål C-75/99 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Bundes-

sozialgericht (Tyskland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Edmund Thelen och Bundesanstalt für Arbeit, angående tolkningen av artiklarna 6 och 7 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 2001/83 av den 2 juni 1983 (EGT L 230, s. 6; svensk specialutgåva, område 5, volym 3, s. 13), i dess lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 2332/89 av den 18 juli 1989 (EGT L 224, s. 1; svensk specialutgåva, område 5, volym 4, s. 154). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

Artiklarna 6 och 7 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 2001/83 av den 2 juni 1983, i dess lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 2332/89 av den 18 juli 1989, utgör inte hinder för tillämpning av bestämmelserna i en mellanstatlig konvention inom området för arbetslöshetsförsäkring som är fördelaktigare för den försäkrade, då denne utövat sin rätt till fri rörlighet innan förordningen trädde i kraft, även om det, på grund av den referensperiod som fastställts i nationell lagstiftning för att fastställa den försäkrades rättigheter, inte längre är möjligt att återöpa en rätt till förmåner som uteslutande grundas på en period före denna tidpunkt.

(¹) EGT 121, 1.5.1999.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 9 november 2000

i mål C-126/99 (begäran om förhandsavgörande från Pretore di Torino): Roberto Vitari mot Europeiska yrkesutbildningsstiftelsen (¹)

(*"Lokalt anställda — Artikel 79 i anställningsvillkoren för övriga anställda — Tidsbegränsat anställningsavtal — Omvandling till avtal om tillsvidareanställning — Tillämpning av nationell lagstiftning"*)

(2001/C 28/09)

(Rättegångsspråk: italienska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, femte avdelningen (avdelningsordföranden A. La Pergola, samt domarna M. Wathelet, referent, D.A.O. Edward,

P. Jann och L. Sevón; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitiesekreterare: R. Grass), har den 9 november 2000 avkunnat dom i mål C-126/99 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Pretore di Torino (Italien), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Roberto Vitari och Europeiska yrkesutbildningsstiftelsen, angående tolkningen av artikel 79 i Anställningsvillkor för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

Artikel 79 i Anställningsvillkor för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna skall tolkas så, att den hindrar en gemenskapsinstitution från att ingå ett tidsbegränsat anställningsavtal med en lokalt anställd, om detta strider mot institutionens egna regler tillämpliga på anställningsvillkoren för lokalt anställda, vilka grundas på regler och praxis i den stat där dessa tjänstgör. Det ankommer således på den hänskjutande domstolen att kontrollera om, enligt artikel 3 i reglerna om anställningsvillkor för lokalt anställda i Italien, vilka har antagits av kommissionen, den lokalt anställdes arbetsvillkor eller hans arbetes art har krävt att avtalet dem emellan skall vara tidsbegränsat. Om svaret är nekande, ankommer det på den hänskjutande domstolen att omvandla den tidsbegränsade anställningen till en tillsvidareanställning.

(¹) EGT C 204, 17.7.1999.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 9 november 2000

i mål C-148/99: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(”EUGFJ — Avslut av räkenskaper — Räkenskapsåret 1995 — Förordning (EEG) nr 1164/89 — Stöd för spånadslin och hampa”)

(2001/C 28/10)

(Rättegångsspråk: engelska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i ”Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt”)

Domstolen, femte avdelningen (avdelningsordföranden D.A.O. Edward, tillförordnad ordförande på femte avdelningen, samt domarna L. Sevón och P. Jann, referent; generaladvokat:

kat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitiesekreterare: byrådirektören L. Hewlett), har den 9 november 2000 avkunnat dom i mål C-148/99: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: J.E. Collins, biträdd av A. Sutton) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: P. Oliver), angående en talan om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut 1999/187/EG av den 3 februari 1999 om avslut av medlemsstaternas räkenskaper avseende utgifter som finansieras genom garantisektionen vid Europeiska utvecklings — och garantifonden för jordbruk för räkenskapsåret 1995 (EGT L 61, s. 37), i den mån det innebär att gemenskapsfinansiering inte skall ske avseende utgifter till ett belopp om 869 283 GBP som uppkommit i sökandemedlemsstaten inom ramen för det system som har införts genom kommissionens förordning (EEG) nr 1164/89 av den 28 april 1989 om närmare bestämmelser för stödet för spånadslin och hampa (EGT L 121, s. 4; svensk specialutgåva, område 3, volym 29, s. 33). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Kommissionens beslut 1999/187/EG av den 3 februari 1999 om avslut av medlemsstaternas räkenskaper avseende utgifter som finansieras genom garantisektionen vid Europeiska utvecklings — och garantifonden för jordbruk för räkenskapsåret 1995 ogiltigförklaras, i den mån det innebär att gemenskapsfinansiering inte skall ske avseende utgifter till ett belopp om 869 283 GBP som uppkommit i Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland inom ramen för det system som har införts genom kommissionens förordning (EEG) nr 1164/89 av den 28 april 1989 om närmare bestämmelser för stödet för spånadslin och hampa.
- 2) Europeiska gemenskapernas kommission förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 188, 3.7.1999.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 9 november 2000

i mål C-207/99 P: Europeiska gemenskapernas kommission mot Claudine Hamptaux (¹)

(”Överklagande — Tjänstemän — Befordran — Jämförelse av kvalifikationer”)

(2001/C 28/11)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i ”Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt”)

Domstolen, femte avdelningen (avdelningsordföranden A. La Pergola samt domarna M. Wathelet (referent), D.A.O. Edward,